

ה"ת 56959/03/16 - יעל שרעבי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 56959-03-16 שרעבי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: פל"א 156199/2015

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המבקשת יעל שרעבי ע"י ב"כ עו"ד איתמר בן גביר
נגד מדינת ישראל ע"י פקד אריה מלכה
המשיבה

החלטה

1. המבקשת עותרת להשיב לה שני סכומי כסף שנתפסו ע"י המשטרה במסגרת חיפוש שנערך בבית אביה. מדובר בסך של 3,220 ₪ שנתפסו בחדרה של המבקשת בבית אביה, וכן סך של 27,000 ₪ שנתפסו במעטפה שנושאת את שמה של המשיבה - על עובדות אלו אין מחלוקת (פרוטוקול הדיון מהיום, ש' 24-25).

2. המחלוקת נוגעת להצדקה להחזיק באותם כספים. מחד, המבקשת טוענת, כי החקירה נוגעת לחשדות כלפי אביה, אשר ניהל מדרשה לבנות, שבה עבדה, בין היתר, המבקשת, וכי החשדות אינם נוגעים לה. מאידך, טוענת המשיבה, כי המבקשת נחקרה כחשודה במעורבות בהונאה כלפי משרד החינוך במטרה לקבל כספים שלא כדין, וכי לא מסרה הסברים מניחים את הדעת לכספים שנמצאו.

3. נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל.

ראשית, האופן שבו נמצא הכסף בחיפוש בדירת הוריה של המשיבה, שבה התגוררה באותה עת, מצביע על כך שהוא שייך לה - הסך של 3,220 ₪ נתפס "בחדרה של יעל", כעולה מדוח החיפוש שסומן 1; המעטפה ובה סך של 27,000 ₪ נושאת את שמה;

שנית, אִמָּה של המבקשת אמרה בחקירתה: "**כסף ששייך לביתי יעל שרעבי ומידי פעם אני לוקחת הלוואות משם שחסר לי**" (הודעת הגב' מלכה רמתי מיום 3.5.2015, שעה 10:00, שורה 105 - סומנה 6). דברים אלו

עולים בקנה אחד עם דברי המבקשת בבית המשפט, לפיהם מדובר בכסף שאספה מהחתונה, **"שמתי אותם אצלי. רציתי שישתמשו בזה אם צריך, שיהיה לתועלתם לתועלת אנשים... אמרתי להם שישמרו את זה, שיעשו עם זה מה שהם רוצים. הכסף שייך לי"** (פרוטוקול הדיון, עמ' 3, ש' 20-24).

שלישית, אכן יש ממש בכך שהמשיבה, הגם שנחקרה באזהרה, לא הייתה מטרתה העיקרית של החקירה. והראיה לכך היא, שנשאלה שאלות כלליות, באופן יחסי, ביחס לפעילות המוסד החינוכי שניהל אביה, ולא נשאלה שאלות מיוחדות לגבי הכספים שנמצאו (ר' חקירת המבקשת מיום 3.5.2015, סומנה 5). מיתר העדויות עולה, כי ממילא למבקשת לא היה תפקיד הנוגע לכספים, אלא לכל היותר תפקיד חינוכי, בין שאר המורות באותה מסגרת (ר' למשל: הודעת חיה רבקה ויספיש מיום 5.5.2015, ש' 48 - סומנה 1).

רביעית, המשיבה טענה בתגובתה, כי הכספים מוחזקים לצורך שקילת אפשרות של הגשת בקשת חילוט, לכשתגובש עמדת הפרקליטות. בתשובה לשאלתי, אמר נציג המשיבה, כי **"אנו לו יודעים אם יוגש נגדה [נגד המשיבה] כתב אישום"** (פרו', עמ' 3, ש' 9). דברים אלו מופשטים מכדי לייחס להם ממשות בשלב זה, בוודאי כעבור שנה מעת ביצוע החקירה, ועל-כן אין לייחס להם משקל.

4. לסיכום - יוצא, אפוא, כי על-סמך החומר שהוצג לי על-ידי המשיבה, לא ניתן לומר, כי יש בו כדי להטות את "מאזן ההסתברויות" לטובת טענות המשיבה, לפיהן הכסף האמור שימש לביצוע עבירה. לא רק זאת, אלא שאף על בסיס נטל ההוכחה הקל יותר של "חשד סביר", לא הונחה תשתית מספקת להוכחת סברה זו.

5. סוף דבר. אני מורה למשיבה להשיב למבקשת את סכומים הכסף שנתפסו במהלך החיפוש, דהיינו: סך של 3,220 ₪ וסך של 27,000 ₪.

המזכירות תשלח לצדדים ותדאג שנציג המשיבה יגיע ללשכתי לאסוף את חומרי החקירה.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ל' ניסן תשע"ו, 08 מאי 2016, בהעדר הצדדים.